

Pálffy Tamás Szabolcs

Vágyok arra a nőre

mióta nem csókoltam mióta nem
bókoltam fülébe nem suttoztam
szemébe nem kuncogtam karom közt nem
tartottam kincsnek nem szólítottam

vágyok arra a nőre szép arcú
királynőmre akit ha megérintek
már jelzi a tekintet hogy mire
számíthatok ha testet lelket adok

e nő csodás ajándék bennem motoz
a szándék szerelmünknek kertjében
átöleljem egészen

ő ismeri szándékom ő szerelem
játékom de nem mese e szándék
valóság lesz a játék

*Spanyolország, (Villanueva de la Jara — Cuenca)
2013. szeptember 25.*

Passió reloaded

a Passió nélkül nem lehetne Húsvét
az Élete nélkül nem lehetne Ünnep
a Szanhedrin döntött megöleti Jézust
a fájdalmak útján most hullnak a könnyek

a Golgota nélkül ma nem lenne Egyház
a Halála nélkül ma nem lenne Ember
Júdásnak csókját eltűri Krisztus
a Kereszt súlyától meggörnyed a Mester

mert amiről írok Passió reloaded
e vasszeg szonettből most csepeg a vére
ki hittelt tanított ki hittelt gyógyított

keresztben szomjazik és csurog a vére
az Isten kegyelme az Isten szerelme
a Passiót fordítsa Húsvét Ünnepre

Szatmárnémeti, 2014. április 18., nagypéntek

Szatmáron a Húsvét

Szatmáron a Húsvét a napnak ezüstje
Wolfenbüttel utcában felcsendül az ének
a férfiak halkán az asszonyok szépen
fénycsóvát adnak az Ünnep tüzének

Szatmáron a Húsvét ezüstje a napnak
hittestvérek együtt egymásnak mesélnek
Istenem de szép volt Istenem de jó volt
templomunkban mikor szárnyalt az ének

más itt most a kenyér más itt most a világ
másféle az élet más itt a halál is
más volt ott a nagyhét más volt a nagypéntek
és egészen más volt az úrvacsoránk is

ifjak voltunk akkor más volt ott az Ünnep
drága szülőfalu kedves szülőváros
felkeresünk téged még ha szép is Szatmár
templomunkban ölel hit és remény páros

Szatmárnémeti, 2014. április 20.

